

“Vətəni sevmək insanın QANINDA OLMALIDIR”

Xalq şairi Vahid Əziz: “Utandığım odur ki, atam və anamdan çox nazımı çəkən müəllimlərimi bəzən dəyərləndirməmişəm. Sizə sevgi göstərən insanı həmişə dəyərləndirin”.

TƏRANƏ MƏHƏRRƏMOVA
taranamaharramova@kaspi.az

Vxat nisbi şeydir. Kimin

üçünsə bir saat an kimi, kimin üçünsə bir il kimi keçir. Hər uğur vaxtı səmərəli keçirməkdən asılıdır. Görək elə yaşayasan ki, həyatında keçən vaxtdan nəşə qalsın...”

Xalq şairi Vahid Əzizin “Məktəbdə” layihəsində qonaq olarkən dilə gətirdiyi bu fikirlər məktəblilər üçün əhəmiyyətli tövsiyə kimi səsləndi.

Bakı Şəhəri üzrə Təhsil İdarəsi ilə “Kaspi” qəzetinin birgə reallaşdırdığı layihənin Qaradağ rayonunun Qobustan qəsəbəsindəki 321 nömrəli tam orta məktəbdə baş tutan görüşündə məktəb və müəllimin insan həyatındakı rolu, mənəvi-əxlaqi dəyərlərə hörmət, mütləq mədəniyyəti, müəllim-şagird münasibətləri və s. kimi vacib məsələlərə də toxunuldu.

“MƏKTƏB ZİRVƏLƏRƏ GEDƏN PİLLƏDİR”

“Demək olar ki, 80 yaşınızı haqlamısınız. Ömür yolunda yaşanan günlərin və illərin əhəmiyyətli keçməsi üçün şagirdlərə nə tövsiyə edərdiniz?” - deyər auditoriyadan ünvanlanan ilk suala Xalq şairi “Mənim də həyatda səhvlərim

olub və indi düşünəndə onlara görə hərdən utanıram”, - deyər cavab verdi: “Məsələn, bəzən nəvələrim dil, qrammatika, kimya və sairə bağlı suallar verəndə cavablandırma bilmirəm. Bunlar hansısa dərəcəyə gəlməyəndə və ya tapşırıqları öyrənmədiklərimdir. Ona görə elə oxuyun ki, gələcəkdə övladlarınız sual verəndə utanmayasınız. Mən ən çox fizika və astronomiya fənlərini sevmişəm, riyaziyyatla o qədər aram olmayıb. Ədəbiyyat da sevimli fənnim olub. Rus dilində oxumuşam, amma Azərbaycan dilini yaxşı bilməmişəm. Heydər Əliyev o zaman məni Mərkəzi Komitədə işə qəbul etdi. Savadlı adam özünə arxayın və cəsarətli olur. Siz də cəsarətli və savadlı olmaq üçün çox oxuyun. Məktəb zirvələrə gedən pillədir, qalan elmləri həyat öyrədir”.

VƏTƏN SEVGİSİNİ İFADƏ ETMƏK ÜÇÜN...

“Vətən sevgisini sadəcə şeir dili ilə ifadə etmək olurmu?” - deyər şagirdlərdən birinin sualına V.Əziz belə cavab verdi: “Təbii ki, vətən sevgisi şeirə ifadə olunur. Müharibə başlayandan on gün qabaq bir yuxu gördüm: Tərtərdə evimizin yanındakı arxan su axırdı. Mən bir şeir yazdım: “Su bir də gələcək su gələn arxa”. Sonra müharibə başladı. Mən müharibə, vətənpərvərlik mövzusunda yazdığım şeirləri “Param-parça illər” adlı kitabda topladım. Bu kitab müharibə gündəliyidir. Vətən sevgisini ifadə etmək üçün gərək vətəni yaxşı tanıyasan, onun dilini sevəsən. Vətəni sevmək insanın qanında olmalıdır. Bu gün Azərbaycan xalqı onunla qürur duya bilər ki, ermənilərlə mübarizə aparan, döyüşən, şəhid olan Vətəni sevən cəsarətli insanları var. Şəxsiyyətinizi elə formalaşdırın ki, özünü Vətənin sahibi kimi görəsiniz. Onda Vətəni qorumağı da, sevməyi də bacaracaqsınız. Həyatda layiq olduğunuz yeri

bilin və özünü saydırmağı bacarın. Həmişə sadə olun və adiləşməyin. Sadəlik insanın gözəlliyidir”.

“MƏKTƏB XATİRƏLƏRİ İNSANI YAŞADIR”

“İlk şeirinizi nə vaxt yazmışınız?” sualı şairi gəncliyinə qaytardı: “İlk şeirim Politeknik İnstitutunun 2-ci kursunda oxuyanda qələmə almışam. Amma ona qədər yaxşı mütləqəm vardı, ədəbiyyatı yaxşı bilirdim. Hərdən düşünürəm ki, Nizaminin, Füzulinin, Nəsiminin, Xəqaninin, Məhəmməd Hədinin bu qədər dərin və poetik şeirlərinin olduğunu bilsəydim, əlimə qələm almazdım. Amma 22 yaşında ilk şeirim yazandan sonra Rəsul Rza “Vahid Əzizin şeirləri qibətə oyadacaq qədər poetikdir”, - deyər rəy bildirdi. Ondan sonra şeirlərim sıralandı...”

“Məktəb illəri necə yadınızda qalıb?” sualı isə şairin uşaqlıq xatirələrini oyatdı. “Qərbi Zəngəzurdan, Dərələyəzdən köçüb gələndə 6 yaşım vardı.1951-ci il idi”, - deyər xatırladı: “Atam rayon partiya komitəsi katibinin müavini idi. Məni məktəbin Azərbaycan bölməsinə yazdılar. İlk dərs günü dəhlizdə qaçısan uşaqları gördüm. Çox səliqəli geyinmişdilər. Onların arxasınca gedib oxuduqları sinfə daxil oldum. Bu sinif rus bölməsi idi. Beləcə rus dilində təhsil almağa başladım. Uşaqlardan fərqlənirdim. Təyyarə maketləri düzəldirdim. Məktəb xatirələri insanı yaşadır. Bəzən ata-ana evdə uşağın nazını çəkmir, amma məktəbdə müəllimlər sizin qayğınıza qalırlar. Mənim də utandığım odur ki, atam və anamdan çox nazımı çəkən müəllimlərimi bəzən dəyərləndirməmişəm. Sizə sevgi göstərən insanı həmişə dəyərləndirin. Gələcəkdə sizin iştirakınızdan deputat da çıxacaq, məmur da. Çalışın, nə vaxtsa vəzifə sahibi olanda yanınıza gələnlər insanların qayğısına qalasanız”.

ŞAİRLƏR VƏ ŞEİR YAZANLAR

“Şeirlərinizi özünü oxuyanda daha çox xoşunuza gəlir, yoxsa başqalarının ifasında?” - deyər soruşan şagirdə qonaq “Şeir sakit oxunmalıdır. Şeir qələm adamıyla kağız arasında pıçıldır”, - deyər cavab verdi: “Şeirdə müqəddəs kədər olmalıdır. Bir də ədəbiyyatda və sənətdə elitarlıq var. Ədəbiyyatda da, incəsənətdə də hamı üçün və yüksək zövq üçün fərqlər var. Bir var şeir yazanlar, bir də var şairlər”.

“Dünya sürətlə dəyişir. Sizcə, şeir müasir zamanın tələbi ola bilərmi?” - deyər ünvanlanan suala “Vladimir Mayakovski yazırdı ki, əgər hər gecə göydə ulduzlar yanarsa, demək bu, kiməsə lazımdır. Mən də hərdən düşünürəm ki, əgər Ramiz Rövşən, mən və ya başqa qələm dostlarımız yazırıqsa, demək, bunlar kiməsə lazımdır. Şeirlə dünyanı dəyişmək olmur, amma bədii əsərlər insanlara həyatlarını dəyişməyə kömək edir”, - deyər cavab verdi.

“Bugünkü gənclik haqqında fikirləriniz necədir?” - deyər məktəblilərdən biri maraqla soruşdu. “Həzırkı gənclikdən çox razıyam”, - deyər Xalq şairi fikrini bildirdi: “Qarabağ müharibəsində kimlər döyüşdü? Gənclər. Əgər bu gün yaşlı insanlar gənclərdən şikayətlənirsə, demək, özləri hardasa səhvə yol veriblər. Bu gün ucqar kənddən gələn uşaq beynəlxalq olimpiadada qızıl medal qazanır. O, azərbaycanlı balasıdır. Mən qürur duyuram ki, Azərbaycanın çox intellektual gəncliyi yetişir...”

